Η αγάπη προς τον Θεό (Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Απριλίου, 2018

Νά ἀγαπᾶς τόν Θεό ἔτσι ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς πρόσταξε νά Τόν ἀγαπᾶμε καί ὄχι ὅπως Τόν ἀγαποῦν τάχα οἱ πλανεμένοι ὀνειροπόλοι.
Μήν ἐπιδιώκεις ἐκστάσεις, μήν προξενεῖς στόν ἑαυτό σου νευρική ἔξαψη, μή φλογίζεις τήν καρδιά σου μέ φλόγα σαρκική, μέ τή φλόγα τοῦ αἵματος σου.**Θυσία εὐπρόσδεκτη ἀπό τόν Θεό εἶναι ἡ ταπείνωση τῆς καρδιᾶς καί ἡ συντριβή τοῦ πνεύματος**. **Ἀποστρέφεται ὁ Κύριος τή θυσία πού Τοῦ προσφέρεται μέ αὐτοπεποίθηση, μέ ὑπερηφάνεια**, ἔστω κι ἄν πρόκειται γιά ὁλοκαύτωμα.

Ἡ **ὑπερηφάνεια** ταράζει τά νεῦρα, θερμαίνει τό αἷμα, διεγείρει τή φαντασία, συντηρεῖ τή ζωή τῆς πτώσεως. Ἡ **ταπείνωση** γαληνεύει τά νεῦρα, κατευνάζει τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, καταπαύει τήν ὀνειροπόληση, τερματίζει τή ζωή τῆς πτώσεως, δίνει τή ζωή πού ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

«***Ἡ ὑπακοή εἶναι γιά τόν Κύριο καλύτερη ἀπό κάθε θυσία*** *καί ἡ ὑποταγή στό θέλημά Του ἀνώτερη ἀπό τό λίπος τῶν κριαριῶν*», εἶπε ὁ **προφήτης Σαμουήλ** στόν βασιλιά Σαούλ, πού τόλμησε νά προσφέρει στόν Θεό θυσία ἀνάρμοστη1. Ἄν, λοιπόν, θέλεις νά προσφέρεις στόν Θεό τή θυσία τῆς ἀγάπης, μήν τήν προσφέρεις αὐθαίρετα καί ἀλόγιστα· νά τήν προσφέρεις **μέ ταπείνωση**, ὅταν καί ὅπου ὅρισε ὁ Θεός. Ὁ πνευματικός τόπος, ὅπου μᾶς δόθηκε ἐντολή νά προσφέρουμε πνευματικές θυσίες, εἶναι **ἡ ταπείνωση**.

Ὁ Κύριος προσδιόρισε μέ ἀκριβή καί ἀξιόπιστα κριτήρια **ποιός εἶναι ἐκεῖνος πού Τόν ἀγαπᾶ καί ποιός ὄχι**. Εἶπε: «*Ὅποιος μέ ἀγαπᾶ, θά τηρήσει τόν λόγο μου. Αὐτός πού δέν μέ ἀγαπᾶ, δέν ἀκολουθεῖ τά λόγια μου*»2.

Θέλεις νά διδαχθεῖς τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό; Ἀπόφευγε κάθε ἔργο, λόγο σκέψη ἤ αἴσθημα πού ἀποδοκιμάζει τό Εὐαγγέλιο. Μισώντας τήν ἁμαρτία, τήν τόσο μισητή στόν πανάγιο Θεό, φανέρωσε καί ἀπόδειξε τήν ἀγάπη σου σ᾽ Ἐκεῖνον. Τά ἁμαρτήματα, στά ὁποῖα θά συμβεῖ νά πέσεις ἀπό ἀδυναμία, ἀφάνισέ τα δίχως χρονοτριβή μέ τή **μετάνοια**. **Προσπάθησε, ὅμως νά ἀποφεύγεις κι αὐτά τά ἁμαρτήματα πού κάνεις ἀπό ἀδυναμία, μέ τήν ἄγρυπνη παρακολούθηση τοῦ ἑαυτοῦ σου**.

Θέλεις νά διδαχθεῖς τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό; Μέ ἐπιμέλεια νά μελετᾶς στό

Εὐαγγέλιο τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου καί νά προσπαθεῖς νά τίς ἐφαρμόζεις στήν πράξη, ἀποκτώντας ἔτσι σιγά-σιγά τίς εὐαγγελικές ἀρετές καί κάνοντάς τες ἕξεις σου, ἰδιότητες τῆς ψυχῆς σου. **Χαρακτηριστικό τοῦ ἀνθρώπου πού ἀγαπᾶ εἶναι ἡ ἀκριβής ἐκπλήρωση τοῦ θελήματος τοῦ ἀγαπημένου του προσώπου**.

«*Ἀγάπησα τίς ἐντολές Σου*», λέει ὁ προφήτης, «*περισσότερο ἀπό τό χρυσάφι καί τό τοπάζι· γι᾽ αὐτό συμμορφωνόμουνα μ᾽ ὅλες τίς ἐντολές Σου, κάθε ἀδικία τή μίσησα*»3. Ἡ διαγωγή αὐτή εἶναι ἀπαραίτητη γιά τή διατήρηση τῆς πιστότητας στόν Θεό. **Ἡ πιστότητα εἶναι ὁ πιό ἐπιτακτικός ὅρος τῆς ἀγάπης. Χωρίς αὐτόν τόν ὅρο ἡ ἀγάπη καταλύεται**.

Μέ τή σταθερή ἀπομάκρυνση ἀπό τό κακό καί τήν οἰκείωση τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν φτάνουμε στήν ἀγάπη πρός τόν Θεό . Μέ τόν ἴδιο τρόπο παραμένουμε σ᾽ αὐτή τήν ἀγάπη: «***Ἂν τηρήσετε τίς ἐντολές μου, θά μείνετε πιστοί στήν ἀγάπη μου***», εἶπε ὁ Σωτήρας4.

Ἡ τελειότητα τῆς ἀγάπης βρίσκεται στήν ἕνωση μέ τόν Θεό. Ἡ πρόοδος στήν ἀγάπη συνοδεύεται ἀπό ἀνέκφραστη πνευματική παρηγοριά, γλυκύτητα καί φώτιση. Ἀλλά στήν ἀρχή τοῦ ἀγώνα του ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης πρέπει νά πολεμήσει σκληρά μέ τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό, μέ τή βαριά ἀρρωστημένη φύση του. Τό κακό, λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἔγινε στοιχεῖο τῆς φύσεώς μας, ἔγινε νόμος γι᾽ αὐτή τή μεταπτωτική φύση, νόμος πού ἀντιστρατεύεται τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, τόν νόμο τῆς ἁγίας ἀγάπης5.

Ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό θεμελιώνεται στήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον. Ὅταν ἡ καρδιά σου ἀπαλλαγεῖ ἀπό κάθε μνησικακία, τότε βρίσκεσαι κοντά στήν ἀγάπη. Καί ὅταν ἡ καρδιά σου, ἀποκτήσει τήν εὐλογημένη εἰρήνη πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους, τότε βρίσκεσαι μπροστά στήν πύλη τῆς ἀγάπης. Ἡ πύλη αὐτή, ὅμως ἀνοίγεται μόνο ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό εἶναι δῶρο τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, δῶρο πού δίνεται σ᾽ ὅποιον ἑτοιμάζεται νά τό δεχθεῖ μέ τήν καθαρότητα τοῦ νοῦ, τῆς καρδιᾶς καί τοῦ σώματος. Ἀνάλογο μέ τήν ἑτοιμασία εἶναι καί τό δῶρο, γιατί ὁ Θεός εἶναι ἀγαθός ἀλλά καί δίκαιος.

Ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό εἶναι ὁλωσδιόλου πνευματική : «*ὅ,τι γεννιέται ἀπό τό Πνεῦμα εἶναι πνευματικό*»6. Ἀντίθετα, «*ὅ,τι γεννιέται ἀπό τόν ἄνθρωπο εἶναι ἀνθρώπινο*»7, γι᾽ αὐτό ἡ ἀγάπη ἡ ἀνθρώπινη, ἡ φυσική καί σαρκική, ἔχει τίς ἰδιότητες τῆς σάρκας, τῆς φθαρτῆς ὕλης. Εἶναι ἀσταθής καί μεταβλητή. Ἡ φωτιά της, ἡ θέρμη της, ἐξαρτᾶται ἀπόλυτα ἀπό τήν ὕλη.

Διαβάζοντας στή Γραφή πώς ὁ Θεός εἶναι φωτιά8 καί νιώθοντας νά καίει μέσα σου ἡ φωτιά τῆς φυσικῆς ἀγάπης, μή νομίσεις πώς οἱ δυό αὐτές φωτιές συνταυτίζονται. Ὄχι. Ἀπεναντίας, μάλιστα, εἶναι ἀσυμβίβαστες μεταξύ τους. Ἡ μία ἐναντιώνεται στήν ἄλλη, ἡ μία σβήνει τήν ἄλλη9. «*Ἄς λατρεύουμε τόν Θεό μέ τρόπο εὐάρεστο, μέ σεμνότητα καί εὐλάβεια, γιατί ὁ Θεός μας εἶναι φωτιά πού κατακαίει*»10.

Ἡ φυσική ἀγάπη, τό ξαναλέω, εἶναι ἀγάπη μεταπτωτική, θερμαίνει τό αἷμα, ταράζει τά νεῦρα, διεγείρει τή φαντασία. Ἡ ἁγία ἀγάπη γαληνεύει καί τήν ψυχή καί τό σῶμα, ἐνῶ συνάμα βυθίζει τόν ἐσωτερικό ἄνθρωπο στήν προσευχητική σιωπή, στή νηφάλια μέθη τῆς ταπεινώσεως καί στήν πνευματική γλυκύτητα.

Πολλοί ἀγωνιστές, πού πῆραν τή φυσική ἀγάπη γιά θεϊκή, προξένησαν ὑπερδιέργερση στίς σωματικές καί ψυχικές λειτουργίες τους. Καί ἡ μετάπτωση ἀπό τήν κατάσταση τῆς ὑπερδιεγέρσεως στήν κατάσταση τῆς παραφροσύνης εἶναι πολύ εὔκολη. Ἔτσι, δέν ἦταν λίγοι ἐκεῖνοι πού θεώρησαν πώς εἶχαν γεμίσει ἀπό χάρη καί ἁγιότητα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα δέν ἦταν παρά ἐλεεινά θύματα τῆς πλάνης τους.
Στή Δυτική Ἐκκλησία, ἀφότου αὐτή ξέπεσε στόν παπισμό, ὅπου σ᾽ ἕναν ἄνθρωπο ἀποδίδεται βλάσφημα ἡ θεϊκή ἰδιότητα τοῦ ἀλάθητου καί τιμή πού ἀνήκει μόνο στόν Θεό, ὑπῆρξαν πολλοί τέτοιοι ἀγωνιστές. Αὐτοί ἔγραψαν καί βιβλία, ὅπου, μέσα στήν ψυχοσωματική τους ἔξαψη, παρουσιάζουν τήν πλάνη ὡς θεία ἀγάπη καί, μέ τή νοσηρή φαντασία τους, περιγράφουν πλήθη ὁραμάτων, σταλμένων τάχα ἀπό τόν Θεό, τά ὁποῖα ἄλλο δέν κάνουν παρά νά γιγαντώνουν τήν ὑπερηφάνεια καί τή φιλαυτία τους.

Ἐσύ, παιδί τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, νά ἀποφεύγεις τήν ἀνάγνωση τέτοιων βιβλίων, νά ἀποφεύγεις τή μίμηση τῶν πλανεμένων. Νά χειραγωγεῖσαι ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί τούς ἁγίους Πατέρες **τῆς μοναδικῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας** καί **νά ἀνεβαίνεις μέ ταπείνωση στά πνευματικά ὕψη τῆς θεϊκῆς ἀγάπης μέσω τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ**.

Νά θυμᾶσαι πάντα πώς ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό εἶναι ἡ ὕψιστη δωρεά τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τό μόνο πού μπορεῖ νά κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι νά ἑτοιμάσει τόν ἑαυτό του μέ τήν καθαρότητα καί τήν ταπεινοφροσύνη, γιά νά δεχθεῖ αὐτή τή δωρεά, μέ τήν ὁποία ἀλλοιώνονται ὁ νοῦς, ἡ καρδιά καί τό σῶμα.

Μάταια κοπιάζουμε, μάταια καί ἄκαρπα καί ἐπιζήμια, ὅταν ἐπιδιώκουμε νά ἀποκτήσουμε πρόωρα τά ὑψηλά πνευματικά χαρίσματα. Αὐτά τά δίνει, στόν κατάλληλο καιρό, ὁ εὔσπλαχνος Θεός σ᾽ ἐκείνους πού σταθερά, ὑπομονετικά καί ταπεινά τηροῦν τίς εὐαγγελικές ἐντολές.

---

1 Α΄ ΒΑΣ. 15:22
2 Ἰω. 14:23, 24.
3 Ψαλμ. 118:127-128.
4 Ἰω. 15:10.
5 Πρβλ. Ρωμ. 7:23.
6 Ἰω. 3:6.
7 Ἰω. 3:6.
8 Δευτ. 4:24· 9:3.
9 Πρβλ. Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, ὅ.π., ΙΕ΄, 2.
10 Ἑβρ. 12:28-29.

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΑΣΚΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ», Τόμος Α΄, Ἱ. Μ. Παρακλήτου Ὠρωπός Ἀττικῆς)

Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ.Μ. Παρακλήτου γιά τήν ἄδεια δημοσίευσης ἀποσπασμάτων ἀπό τά βιβλία πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή.
Ἀρχ.Σάββας Ἀγιορείτης HristosPanagia3.blogspot.com